

РЕШЕНИЕ

№ 92

София, 01 юни 2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
Второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на осемнадесети
април през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИЛЯНА ЧОЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА
2. БИСЕР ТРОЯНОВ

при участието на секретаря Илияна Рангелова и в присъствието на прокурора
Искра Чобанова разгледа докладваното от съдия Троянов
наказателно дело № 241 по описа за 2016 г.

Касационното производство е образувано по протест на Пловдивската
апелативна прокуратура против присъда № 12 от 23.11.2015 г. по в.н.о.х.д. №
146/ 2015 г., по описа на Пловдивски апелативен съд, с искане за отмяна и
връщане на делото за ново разглеждане. Протестиращата страна сочи
касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с твърдения за
неправилен доказателствен анализ, породен от допуснати нарушения на чл. 13 и
14 от НПК, липса на мотиви и погрешно формирано вътрешно убеждение,
довело до незаконосъобразно приложение на материалния закон.

Представителят на Върховна касационна прокуратура поддържа протеста
по изложените в него подробни съображения и счита, че правните изводи на
апелативния съд не кореспондират с приетите за установени факти по делото.

Подсъдимият Т. Д. Т. и неговият защитник адв. Т. К. Г. не вземат
становище пред касационната инстанция. С писмено възражение оспорват

основателността на протеста, подкрепяйки становището си с цитати от въззивното решение.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите в протеста, изложените от страните съображения и извърши касационната проверка в законоустановените предели, намери следното:

С присъда № 12 от 23.11.2015 г. по в.н.о.х.д. № 146/ 2015 г. Пловдивският апелативен съд отменил изцяло осъдителна присъда № 41 от 03.10.2014 г. по н.о.х.д. № 98/ 2013 г. на Старозагорски окръжен съд и признал подсъдимия Т. Д. Т. за невинен в това, че на 22.01.2008 г., в гр. Ст. 3., в качеството си длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение (заместник кмет на община Ст. 3.), да е превишил властта и правата си, сключвайки от името на общинската власт анекс – маршрутно разписание на автобусна линия за работни и почивни дни, с цел да набави за „ .....” ..., гр. Ст. 3., облага в размер на 49 246,25 лв и причинил имотна вреда на общината в размер на 4 263,73 лв, поради което го оправдал изцяло по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

Касационният протест е основателен.

Решаващите правни изводи на въззивния съд да постанови оправдателната присъда се заключават в създението, че кметът на община Ст. 3., а не подсъдимият Т. като негов заместник, подписал договор № 44 от 22.01.2008 г. за транспортното обслужване на автобусна линия № .... от „ .....” ... (мотиви, стр. 19). Правният извод се позовава на факт, който не е спорен по делото, но същевременно не е обхванат от предмета на обвинението.

В обвинителния акт е инкриминирана дейността на подсъд. Т., с която е „организирал” сключването на договора „и еднолично е променил транспортната схема”, което е правомощие на общинския съвет. От деянието настъпили имуществени щети в размер на 7 291,44 лв. В акта се сочи още, че подсъдимият е разпоредил изготвянето на договора и преди подписването му е уверил кмета на община Ст. 3., че областният управител е разрешил откриването на автобусна линия № 65, въз основа на получено писмо с различно съдържание от преразказаното.

Впоследствие, в с.з. на 30.06.2014 г. окръжният съд приел съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, на основание чл. 287 от НПК, за това, че подсъд. Т. „*склучил от името на кмета на община Ст. 3., без да е упълномощен за това, анекс (маршрутно разписание на автобусна линия № ... за работни и почивни дни) ... и по този начин еднолично е променил транспортната схема, утвърдена от общински съвет... и настъпили вредни последици в размер на 4 263, 73 лв.*” В този обем на обвинението окръжният съд постановил присъдата си.

Апелативният съд не е разгледал същността на повдигнатото срещу подсъд. Т. Т. обвинение за престъпление по служба. Липсва съдебна оценка на цялостното поведение на подсъдимия – неговата инициатива да бъдат изпратени две писма до областния управител, личното му разпореждане да се изготви проектодоговор с конкретен превозвач, начинът му да подведе кмета да подпише този договор и накрая – самостояният му принос да увеличи курсовете (рейсове) на автобусната линия, без да са били налице законовите основания за всичко това, извън правомощията му на заместник кмет и в полза на фирма, на която подсъдимият преди това бил неин управител.

Правният извод за оневиняване изобщо не решава въпросите от значение за делото – променяйки съществено маршрутното разписание на автобусната линия и подписвайки еднолично анекса (действия, спадащи към правомощията на общинския съвет) дали подсъдимият е извършил виновно деянието по чл. 282, ал. 2 от НК, за което е обвинен? Вместо това, въззивната инстанция повърхностно и незадълбочено решила делото със съждението на стр. 19 от мотивите, че подсъдимият не бил подписал договора между общината и транспортната фирма. Изпълнителното деяние на престъплението по служба според прокуратурата е изразено в подписването на анекс, с който бил удвоен броят на курсовете за конкретна автобусна линия за делнични и празнични дни, и бил увеличен пробегът на единичния курс (рейс).

Въззивният съд не е решил делото съобразно действителната същност на повдигнатото обвинение и очертаните с него факти и обстоятелства по случая. Пренебрегнал е изцяло инкриминираното поведение на подсъдимия, измествайки вниманието си от него. Същевременно не е дал правен анализ дали

действията на подсъд. Т., с които еднолично е подписал анекса и самоволно е променил утвърдено от друг орган маршрутното разписание, попадат под някои от законовите предпоставки, изключващи вината или обществената опасност, за да бъде оправдан. Практически въззивният съдебен акт не дава отговор на въпросите за правилността на първоинстанционната присъда – нито страните по делото, нито касационният съд могат да разберат защо поведението на подсъдимия не е престъпно.

Пловдивският апелативен съд е допуснал съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК – липса на мотиви. Отсъстват необходимите за въззивен съдебен акт правни изводи за правилността на обжалваната присъда, за основателността на повдигнатото обвинение и инкриминираното поведение на подсъдимия.

Оправдателната присъда на Пловдивския апелативен съд следва да бъде отменена, а делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на съдебното заседание.

Върховният касационен съд, по изложените съображения и на основание чл. 354, ал. 3, т. 3 във вр. с ал. 1, т. 4 от НПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ присъда № 12 от 23.11.2015 г. по в.н.о.х.д. № 146/ 2015 г., по описа на Пловдивски апелативен съд и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.